

[Poul Nielson]

sten det halve af den europæiske gennemsnitspris, og vi vedtog sidste forår en lov, som giver elværkerne handlefrihed til at gå ud og i praksis udnytte denne knowhow på eksportmarkederne. Den lov hænger stadig væk, fordi der er en diskussion mellem os og Kommissionen – en diskussion, som vi på mange måder stiller os uforstående over for.

I Danmark har vi et priskontrolsystem, som indebærer, at elværkerne ikke har handlefrihed til at bygge egenkapital op og danne de kapitaler, som man kan se at deres konkurrenter i andre lande har. Med denne stærkt kontrollerede baggrund er der altså et vist bånd med hensyn til, at kraftværker og elsel-skaber i Danmark kan gå ud og virke på samme vilkår, som deres konkurrenter for længst har fået lov til.

Den næste succes i opfølgning af de områder, jeg har nævnt, skal gælde biomassen. Vi ønsker, at der kan komme et gennembrud over en bred front. Det gælder industriel anvendelse af biomasse med celluloseproduktion, som har en mulighed for at blive genstartet; vi håber det og ser frem til det. Det gælder forgasning af biomasse. Der er et stort projekt, som har bred opbakning også her i Folketinget, og som drejer sig om forgasning af biomasse og pil samt om udnyttelse af braklagte jorder, som elselskaberne har planer om at gennemføre i Assens. Der er brug for en indsats med hensyn til at få biogasanlæg industrialiseret og effektiviseret, og vi ser en stor idé i, at affaldskraftvarmeproduktion vil have muligheder på eksportmarkeder, også med anlæg i mindre skala end dem, der i dag er økonomiske.

Vi ser altså, at dette aspekt af energipolitikken er noget, der skal følges op. Og hvor vi kan bygge på en arbejdsform og en sammenhæng mellem energiforskningen, erhvervslivet og de satsninger, vi lægger ind i formuleringen af energipolitikken herfra, er der meget fornuftigt at tage sig til.

Så til EU-situationen. Kommissionen har lagt modificerede forslag frem om TPA-direktiver på el- og gasområderne. Jeg skal gentage, hvad vi tidligere har udtrykt, at for elsektorens vedkommende ser vi stort set kun vanskeligheder og problemer for Danmark i forslaget om tredjepartsadgang, og erfaringerne i f.eks. England er heller ikke værd at efterligne her. De har ført til en mere kortsigtet tankegang i prioriteringerne.

Vender vi os til gassektoren, er der ikke objektivt set helt samme grund til at være så kritisk over for tredjepartsadgangsprincippet, som der er det for elsektorens vedkommende, men for Danmark er det helt nødvendigt, at vi ligesom andre nye gaslande får lange overgangsordninger, så vi ikke slår hele introduktionen af gas i Danmark i stykker.

Det er i øvrigt heller ikke sådan, at man alle steder i praksis i virkeligheden har skabt åbne markeder. Ikke engang i England, som er modellandet i denne diskussion, er man i dag kommet så langt, at det er tilladt at importere gas, uden at man faktisk skal have den engelske regerings direkte accept. Det er en diskussion, Norge især har med England, og det er værd at bide mærke i, at realiteterne mange steder er lidt anderledes, end tilkendegivelserne giver indtryk af.

Vi håber, at Kommissionen nu vil koncentrere sig om selve forhandlingsprocessen i Ministerrådet om disse direktiver og dermed holde inde med forsøget på at skabe pression i denne proces gennem retslige skridt. Vi synes, at det i den forbindelse er klogt og rigtigt, at Danmark i sidste uge tog det skridt at ophæve Dngas' importeneret. Fra nu af må vi koncentrere os om at skabe en ordning på længere sigt, som er sammenhængende med, hvad vi kan få af overgangsordninger, og hvad der kan blive resultatet af forhandlingerne om selve TPA-direktivet om naturgassektoren.

Vi er meget tilfredse med, at der forhåbentlig nu bliver skabt en mulighed for grundige, velovervejede forhandlinger, som også indebærer inddragelse af Komgas og Dngas, og vi mener, at den rigtige måde at tilrettelægge dette på må være, at der er en løbende, bred diskussion om det, for – som jeg skal vende tilbage til i min afsluttende bemærkning – vi ved, at det har været af uvurderlig værdi for landet, at der over lang tid har været en robust politisk baggrund for beslutningerne på disse områder.

Så vil jeg sige, at vi håber, der vil være tilstrækkelig interesse fra olieselskabernes side, hvis vi inden kort tid når frem til at tage skridt til at åbne for nye ansøgninger og ny aktivitet. Vi ser frem til, som det er bebudet i ministerens redegørelse, at regeringen færdiggør sine overvejelser om de videre skridt på dette område i løbet af foråret.

Afslutningsvis vil jeg nævne en leder i Politiken den 22. februar og bare læse de sidste ord: